

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma: Kfv.III.37.508/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Suba Ildikó bíró

A felperes: Felperes1 cím1

A felperesek képviselője: Czövek és Deme Ügyvédi Iroda cím2, ügyintéző ügyvéd: dr. Deme János)

Az alperes: Alperes1 cím3

Az alperes képviselője: Dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 13.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Törvényszék 2021. április 13-án hozott 48.K.701.499/2021/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 48.K.701.499/2021/12. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint elsőfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I.i állampolgár felperes 2013-ban illegálisan érkezett M.-ra. 2013. augusztus 30-án menekültkénti elismerés iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatóságnál, amely azt elutasította, ugyanakkor a felperest oltalmazottként elismerte. Erre figyelemmel a felperes részére H.L. néven oltalmazotti személyazonosító igazolvány került kiállításra. Eszerint a felperes I-ban A.A. helységben 1981. július 1-jén született, édesanyja neve: D.M.

[2] Az illetékes elsőfokú hatóság a 2018. december 18-án kelt határozatával a felperes oltalmazottkénti elismerését visszavonta. A határozattal szemben előterjesztett keresetet a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 10.K.27.189/2019/13. számú ítéletével elutasította.

[3] A felperes 2018. október 13-án helységben házasságot kötött H.K-val A házassági anyakönyvi kivonaton a felperes adataiként az oltalmazotti személyazonosító igazolványban megjelölt adatok szerepelnek.

[4] 2020. február 13-án a felperes családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú idegenrendészeti hatóságnál magyar állampolgár házastársára tekintettel. A hatósági eljárás során az ország 2019. október 16-án számára kiállított útlevelét mutatta be személyazonosításra. Az útlevélben a felperes neve Felperes1, a születési ideje: 1981. december 14., a születési helye: I. A.A. édesanyja neve: D.K.

[5] Az elsőfokú hatóság megismételt eljárás eredményeként hozott határozatában a felperes kérelmét elutasította, egyben őt az Európai Unió tagállamainak területéről I. területére kiutasította. Kötelezte, hogy az Európai Unió tagállamainak területét a határozat

véglegessé válásától számított legfeljebb harminc napon belül bármely határátkelőhelyen keresztül hagyja el.

[6] Az indokolás szerint a hatóság a felperes országban való tartózkodásának célját nem fogadta el igazoltnak, mivel a házassági anyakönyvi kivonatban szereplő feleség házastársaként nem Felperes1, hanem H.L. szerepel, továbbá a felperes tartózkodási célja vonatkozásában hamis adatot közölt. A hatóság a felperes egészségbiztosítását sem fogadta el igazoltnak, továbbá rögzítette, hogy az egészségbiztosítás igazolásának tekintetében hamis adatot közölt.

[7] Az alperes a 2020. december 11-én hozott 106-T-24327/3/2020. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta, ezzel egyidejűleg a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről I. területére kiutasította. Kötelezte a felperest, hogy az Európai Unió tagállamainak területét a határozat véglegessé válásától számított harminc napon belül bármely határátkelőhelyen keresztül hagyja el.

[8] Az indokolás szerint a felperes a kétfokú eljárás során hitelt érdemlően nem igazolta, hogy személyazonossága megegyezik a házassági anyakönyvi kivonatban szereplő H.L. személlyel. A csatolt házassági anyakönyvi kivonat hitelt érdemlően nem igazolja, hogy a felperes házasságot kötött. Nem került bizonyításra, hogy a Felperes1 nevű felperes ugyanaz a személy, mint H.L.. Ezért az eljárás során a felperes M.i tartózkodási célja hitelt érdemlően nem igazolt.

[9] A felperes megtakarítása nem fedezi az egészségügyi ellátásának költségeit, a kétfokú eljárásban, Felperes1 nevére szóló érvényes egészségbiztosítás nem került benyújtásra. H.K. megtakarítását e körben a hatóság felperes javára nem értékelhette. Nem bizonyított hogy a felperes egészségügyi ellátásának költségeit biztosítani tudja.

[10] A fentieket meghaladóan a felperes M.i tartózkodási célja körében az eljáró hatósággal hamis adatot közölt, mert a házassági anyakönyvi kivonatban és a csatolt egészségbiztosításban nem az útlevelelben szereplő név és személyazonosító adatok találhatók.

[11] Az alperes határozatát a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d), g) pontjára, 18. § (1) bekezdés a), b) pontjára, továbbá a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. § (2), (7) bekezdésére alapította.

A kereseti kérelem

[12] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogsérelmekre való hivatkozással keresetet nyújtott be az alperes határozatával szemben.

Az elsőfokú ítélet

[13] A törvényszék jogerős ítéletében az alperes 106-T-24327/2020. számú közigazgatási cselekményét – az elsőfokú közigazgatási cselekményre is kiterjedően – megsemmisítette és az elsőfokon eljáró hatóságot új eljárásra kötelezte.

[14] Az indokolás szerint a felperes úgy kötött országban házasságot egy magyar állampolgárral, hogy magát a magyar hatóságok által kiállított érvényes személyazonosító okmánnyal igazolta. A házasság érvényes, mert annak érvénytelenségét megállapító bírósági ítélet nem született.

[15] A helyszíni ellenőrzés során a hatóság valószínűsítette, hogy a felperes és felesége együtt élnek, családi életközösségük fennáll. A feleség jegyzőkönyvbe mondta, hogy a felperes H.L. néven kapott iratokat, ő is ezen a néven ismerte meg.

[16] A bíróság a felperes nevével kapcsolatban kiemelte, hogy nem két teljesen különböző név megjelöléséről van szó. Elfogadta a felperes azon hivatkozását, hogy a menekültügyi eljárás során nem tudta ellenőrizni, hogy az általa I.O.H.-ként arab nyelven bemondott név miként került leírásra latin betűkkel. I.ban a törzsi névvel egészítik ki a neveket – a felperes esetében Q -, ezt azonban a mindennapi életben nem használják. A felperes édesanyja nevével a keresztnév eltérése szintén a latin betűkre történő átírásból fakadhat. A születési dátumok tekintetében pedig köztudomású tény, hogy I.ban az anyakönyvi nyilvántartás nem ad megbízható adatokat a születési adatok vonatkozásában. Mindezekre figyelemmel önmagában az a körülmény, hogy felperes adatai az egyes okiratokon nem egyeznek meg, nem alapozza meg a hamis adatszolgáltatás megállapítását.

[17] Az alperesnek további bizonyítást kellett volna lefolytatnia arra vonatkozóan, ha azt akarja igazolni, hogy a felperes útlevelében és a házassági kivonaton szereplő személy nem egy és ugyanaz.

[18] A törvényszék szerint a felperes házassági anyakönyvi kivonattal igazolta tartózkodásának célját, azaz magyar állampolgár feleségével való házasságkötésének tényét. Hamis adatszolgáltatásra nem került sor, a felperes által csatolt iratok az egészségbiztosítás fennállásának igazolására is alkalmasak.

[19] A megismételt eljárásra a bíróság előírta, hogy a hatóságnak figyelemmel kell lennie arra, miszerint a felperes által megkötött házasság fennáll, és a felperes nem valósított meg hamis adatközlést.

[20] Az alperesnek az új eljárás során lehetősége van arra, hogy további bizonyítási eljárást folytasson le abban a körben, hogy a felperes és H.L. nem ugyanaz a személy.

[21] Az új eljárásban a hatóságnak értékelnie kell a felperes egészségbiztosítását és tartózkodási célját arra is tekintettel, hogy a felperes nem szolgáltatott valótlan adatot a házasságára vonatkozóan.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[22] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése iránt. Véleménye szerint a törvényszék ítéletében nem megfelelően értékelte a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) és g) pontjaiban, a 18. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltakat, valamint a Vhr. 29. § (2) és (7) bekezdésében írtakat. Okszerűtlenül figyelmen kívül hagyta, hogy a kérelemre indult idegenrendészeti eljárásban a felperesnek hitelt érdemlő okirattal kell igazolni a tartózkodás feltételeit.

[23] Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes által becsatolt I.i magánútlevél és a M.i tartózkodási célja igazolására benyújtott házassági anyakönyvi kivonat a felperesi adatok körében jelentősen eltérnek egymástól. A felperes hitelt érdemlően nem igazolta, hogy a személyazonossága megegyezik a házassági anyakönyvi kivonaton feltüntetett személlyel. A házassági anyakönyvi kivonat csak H.L. és H.K. között fennálló házasságot igazolja, a felperes által csatolt útlevélben írt adatokkal a felperes nem kötött házasságot H.K-val

[24] Az adateltérések nem küszöbölhetők ki H.K. nyilatkozataival, az ezzel ellentétes ítéleti okfejtés jogszerűtlen.

[25] A felperes a menekültkénti elismerés iránti eljárásban tolmács útján került meghallgatásra, így nem tévesztendő az a felperesi hivatkozás, hogy ne tudta volna ellenőrizni az általa arab nyelven bemondott név latin betűkkel történő átírását.

[26] Az alperes kifejtette, okszerűtlen az a törvényszéki érvelés, hogy a felperes a H.L. nevére kiállított dokumentumok benyújtásával nem valósított meg hamis adatközlést.

[27] A megismételt eljárásra adott iránymutatás ellentmondásos, mivel a hatóságnak egyszerre kellene elfogadni, hogy a felperes által kötött házasság fennáll, a csatolt házassági anyakönyvi kivonat és egyéb H.L. nevére kiállított dokumentumok benyújtásával a felperes nem valósított meg hamis adatközlést. Ugyanakkor az alperesnek az új eljárás során lehetősége nyílik arra, hogy további bizonyítást folytasson le abban a körben, hogy a felperes és H.L. nem ugyanazon személy. Amennyiben a hatóságnak a felperes házasságkötését igazoltnak kell elfogadnia és a hamis adatközlés megállapítása kizárt, akkor irreleváns további vizsgálat annak kapcsán, hogy a felperes és H.L. nem ugyanazon személy.

[28] A felperes kérelmére indult idegenrendészeti eljárásban a bizonyítási teher a felperes oldalán van, ennek nem tett eleget.

[29] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperesnek kellett volna bizonyítania a perben jelentős tényeket. A felperes nyilatkozata a Kp. 78. §-ára alapítottan nem tekinthető bizonyítéknak a perben, állításait a Pp. 265. § (1) bekezdésének megfelelően lett volna köteles bizonyítani. A jogerős ítélet ellentétes a 2/2015. számú KJE határozattal. (a továbbiakban: KJE határozat)

[30] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

[31] Kiemelte, a felperes számos bizonyítékot nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a tartózkodási engedély kiállítása iránti kérelmet benyújtó személy azonos azzal, aki házasságot kötött a magyar állampolgár H.K-val Ebben a körben bizonyítási indítványt is előterjesztett, ezt azonban az alperes indokolás nélkül mellőzte.

[32] Az alperes logikai ficamokkal terhelt és a tényektől elrugaszkodott okfejtése kardoskodik amellett, hogy számára nem egyértelmű, hogy H.L. és Felperes1 egy és ugyanazon személy lenne.

[33] Az idegenrendészeti hatóság a H.L. nevű személytől és a Felperes1 nevű személytől is biometrikus adatokat vett le, például újlenyomatokat. Ezért a hatóságnak tudnia kell arról, hogy a két személy egy és ugyanaz.

[34] A felperes igazolta, hogy a magyar személyazonosító igazolványban és az I.i útlevelelben szereplő – egymástól kis mértékben eltérő – adatok ellenére a tartózkodási engedély kiállítás iránti kérelmet előterjesztő felperes azonos azzal a személlyel, aki házasságot kötött a magyar állampolgár H.K-val

A Döntés a befogadásról

[35] A Kúria a Kfv.III.37.457/2021/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmet befogadta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[37] A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[38] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a nagyrészt helyesen megállapított tényállásból a hamis adatszolgáltatás körében helytelen jogi következtetést vont le.

[39] A Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) és g) pontja értelmében száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve száznolcvan napon belül kilencven napot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat M. területén, aki d) igazolja beutazása és tartózkodása célját; g) az egészségügyi ellátások teljes körére biztosítottak minősül, vagy az egészségügyi ellátásának költségeit biztosítani tudja.

[40] A Harmtv. 19. § (1) bekezdése szerint családi együttélés biztosítása céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki tartózkodási, bevándorlási, letelepedési, ideiglenes letelepedési, nemzeti letelepedési vagy EK letelepedési engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár, illetve magyar állampolgár, vagy külön törvény szerinti tartózkodási kártyával vagy állandó tartózkodási kártyával rendelkező személy családtagja. A Vhr. 56. § (1) bekezdés b) pontja alapján amennyiben a beutazás és tartózkodás célja a családi együttélés biztosítása, a harmadik országbeli állampolgár a Tv. 13. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt feltétel fennállását különösen igazolhatja – egyebek mellett – házassági anyakönyvi kivonattal.

[41] A felperes családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be a magyar állampolgár házastársára tekintettel, amelyhez többek között csatolta a H.K. magyar állampolgárral kötött házasságát igazoló házassági anyakönyvi kivonatot.

[42] A Harmtv. 18. § (1) bekezdés a), b) pontja rögzíti, a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását – ha e törvény másként nem rendelkezik – meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a) nem felel meg a 13. § (1) bekezdés a), valamint c-i) pontjaiban foglalt valamely feltételnek; b) a tartózkodási engedély megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette.

[43] A Kúria elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal közölt-e hamis adatot, valótlan tényt, avagy nem.

[44] Ebben a körben irányadó és kötelezően alkalmazandó a KJE határozat. Ennek rendelkező része kimondja, a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése, meghosszabbítása iránti eljárásban hamis adatot, valótlan tényt közöl, annak objektív jogkövetkezményeit viselnie kell. A hamis adat vagy valótlan tény közlése az adatszolgáltatás időpontjában valósul meg.

[45] A KJE határozat indokolásában kifejti, hogy a vizsgált jogszabályhely objektív jellegét erősíti, miszerint a tartózkodási engedély iránti kérelem folytán megindult eljárásban a kérelmezőnek a saját, általa nyilvánvalóan ismert személyi körülményeiről kell adatot szolgáltatnia. E kérdésekre egyértelmű válaszok adhatók, a releváns körülményekre adható

válaszok alapvetően befolyásolják a kérelem elbírálását, a valótlan állítás, a megtévesztés pedig joggal való visszaélést eredményez. Ennek folytán az ilyen adatszolgáltatási kötelezettséghez fűzött jogkövetkezmény objektív jellegének rögzítése nem aránytalan. Az objektív jogkövetkezmény végső soron azt eredményezi, hogy a kérelmezőtől a saját ügyében olyan körülmekintő eljárást kíván meg a jogalkotó, amely kizárja részéről a hamis adatközlést. A kérelmező felelőssége – a kérelmére indult eljárásban, a személyi körülményeit érintő adatszolgáltatások és tényközlések tekintetében – a tudatállapotától függetlenül fennáll.

[46] A Jogegységi Tanács azt is kimondta, hogy a hamis adatszolgáltatás, tényközlés jogkövetkezménye tekintetében a jogalkotó kétséget kizáró (kógens) módon úgy rendelkezett, hogy amennyiben a tartózkodási engedély megszerzése céljából közölt adat valótlanága megállapítható, a hatóság köteles a szigorú jogkövetkezményeket alkalmazni. A Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontja kógens törvényi rendelkezés, a hatóság e tekintetben nem mérlegelhet.

[47] A Kúria a konkrét ügyekben folytatott joggyakorlata megfelel a KJE határozatban foglaltaknak. (pl.Kfv.III.37.622/2018/10. számú, Kfv.VI.37.068/2018/6. számú és Kfv.III.37.663/2017/8. számú kúriai döntések)

[48] A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, a jelen per alapjául szolgáló közigazgatási eljárás a felperes kérelmére indult, így ő döntötte el, hogy milyen tartalmú kérelmet nyújt be és ehhez milyen adatokat szolgáltat.

[49] A kérelemre indult eljárásban a kérelemben előadottak határozzák meg az eljárás kereteit, így a tartózkodási engedély meghosszabbítását kérelmező felperes érdekkörébe tartozik azoknak a tényeknek és bizonyítékoknak az előterjesztése, amelyek a kérelme teljesítését megalapozzák. (Kfv.IV.37.813/2018/7. számú kúriai ítélet)

[50] A felperes a tartózkodási engedély iránti kérelmét arra alapította, hogy 2018. október 13-án házasságot kötött a magyar állampolgár H.K-val A házassági anyakönyvi kivonaton a felperes adataiként az oltalmazotti személyazonosító igazolványban szereplő adatok kerültek megjelölésre.

[51] Ugyanakkor a felperes a tartózkodási engedély iránti kérelméhez a házassági anyakönyvi kivonaton kívül csatolta az ország által 2019. október 16-án számára kiállított útlevélét, amellyel igazolni kívánta személyazonosságát.

[52] A Kúria rámutat, az oltalmazotti személyazonosító igazolványon alapuló házassági anyakönyvi kivonat és az útlevél között az adatok vonatkozásában nagyfokú eltérések tapasztalhatók. Lényeges a különbség a házassági anyakönyvi kivonatban férjként megjelölt személy neve, születési ideje és édesanyja neve tekintetében az útlevélben rögzített adatokhoz képest.

[53] Az adatokban való lényeges eltérések önmagában azt igazolják, hogy vagy az oltalmazotti személyazonosító igazolványon alapuló házassági anyakönyvi kivonatban, vagy az útlevélben szereplő adatok valótlanok.

[54] A Kúria szerint az előző pontban megjelölt bármelyik lehetőség fennállása megalósítja a hamis adatszolgáltatás tényállását a felperes részéről.

[55] A felülvizsgálati bíróság kiemelten utal arra, hogy a hamis adatszolgáltatás tekintetében nem az a kérdés, hogy a házasságot kötő férj és az útlevél tulajdonosa azonos személyek-e, hanem hogy a tartózkodási engedély iránti kérelem alátámasztására szolgálon házassági anyakönyvi kivonat és / vagy útlevél hamis adatot tartalmaz-e.

[56] A fent kifejtetteknek megfelelően egyik okirat hamis adatot (adatokat) rögzít, így a felperes tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében tanúsított hamis adatszolgáltatása bizonyított.

[57] A KJE határozatban foglaltaknak megfelelően a hamis adatszolgáltatás vonatkozásában a kérelmező felelőssége objektív, ezért nincs jelentősége annak, hogy a felperes a hamis adatszolgáltatást szándékosan követte el avagy nem.

[58] A felülvizsgálati bíróság szerint az alperes – és határozatában az elsőfokú hatóság – jogszerűen döntött a felperesi kérelem elutasításáról a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottn.

[59] Miután a felperes kérelme a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontjába ütközés miatt nem teljesíthető, erre tekintettel a Kúria nem vizsgálta a Harmtv. 18. § (1) bekezdés a) pontjára alapított elutasítási okot.

[60] A törvényszék ítélete sérti a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontját.

[61] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp.109. § (2) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasította.

A döntés elvi tartalma

[62] A tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem alapjául szolgáló két okirat lényegesen különböző adattartalma a kérelmező részéről hamis adatszolgáltatásnak minősül. Emiatt a hatóság a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogszerűen utasította el a kérelmet.

Záró rész

[63] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdésére tekintettel tárgyaláson bírálta el.

[64] A pervesztes felperes köteles az alperes részére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdésére tekintettel elsőfokú eljárási költség megfizetésére.

[65] A felperes köteles megfizetni a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdése szerint a feljegyzett kereseti és felülvizsgálati illetéket.

[66] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. november 3.

.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró; Dr. Suba Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő